

співпраця з іноземними партнерами, для ще більш якісної підготовки фахівців, затребуваних на ринку праці.

Список використаних джерел

1. ДСТУ 7433.С.14.10 – 2016. Державний освітній стандарт. URL:<https://mon.gov.ua/storage/app/media/pto/standarty/2023/01/27/Standart-profosv.Kravets.81-27.01.2023.pdf>
2. Колодяжна А. В. Проблема індивідуалізації та диференціації у підготовці фахівців для професійної освіти. Virtus. 2017. Р. 111–113.

УДК 159.9

ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ УСПІШНОСТІ СТУДЕНТСТВА

А. В. Колодяжна, кандидат психологічних наук, доцент
Н. М. Ромашко, студентка
Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: студентський вік, ідентичність, самостійність, емоційна нестійкість, моральний розвиток, самореалізація, управління часом, навчання.

В процесі навчання в вищому навчальному закладі студенти стикаються з численними проблемами, які можуть вплинути на їх життєву успішність. Ці виклики варіюються від розвитку почуття ідентичності та незалежності до ефективного управління своїм часом і прийняття розумних моральних рішень. Вивчення ключових факторів, що сприяють успішності студентів, для збагачення розуміння процесу особистісного розвитку та підтримки психологічного благополуччя, є актуальним на сьогоднішній день.

Студентство – це особливий період життя. Студентський вік означає завершення первинного процесу соціалізації та перехід до нової соціальної ролі «студента», що відзначається змінами внутрішнього світу та самосвідомості, а також еволюцією психічних процесів та характеру особистості. Важливою частиною цього періоду є інтенсивний інтелектуальний розвиток та формування навчально-професійної активності. Це період, коли молоді люди починають активно впроваджуватися в академічне середовище та займаються вивченням нових предметів із різних областей знань, що сприяє розвитку їхнього інтелекту, розширенню кругозору та формуванню критичного мислення. Студенти виявляють емоційну нестійкість через стреси, пов'язані з академічною діяльністю та

соціальними взаєминами. Проте вони також проявляють високий рівень зацікавленості в пошуку знань та самореалізації [1].

Даний віковий період супроводжується пошуком власної ідентичності, незалежності та розумінням своїх цінностей і життєвих цілей. У міру того, як студенти просуваються в навчанні, їх почуття ідентичності формується під впливом певних факторів, включаючи їхній досвід, переконання та соціальні взаємодії. Роль формування особистості в академічному успіху важко переоцінити. Студенти, які мають сильне почуття ідентичності, швидше за все, будуть мотивованими, зацікавленими та відданими своїм навчальним заняттям. Вони також, швидше за все, матимуть позитивне ставлення до навчання та зможуть ефективніше долати труднощі. Щоб сприяти розвитку позитивної особистості у студентства, потрібно заохочувати їх досліджувати свої інтереси та пристрасті, надавати можливості для саморефлексії та сприяти сприятливому та інклюзивному навчальному середовищу [3].

Ще одна проблема, з якою стикаються студенти, – це емоційна нестабільність та її вплив на прийняття моральних рішень. Перехід у студентський вік часто супроводжується переосмисленням моральних цінностей та етичних поглядів. Студенти зазнають впливу нових середовищ із різними моральними нормами, що ставить їх у складні ситуації, де потрібно приймати рішення. Важливо сформувати моральне самосприйняття щодо своїх дій і вчинків. Студенти навчаються розрізняти між добром і злом, вчать бути чесними, відповідальними та співчутливими. Моральний розвиток студентства відображається у їхній поведінці та взаєминами з оточуючими. Студенти навчаються виражати повагу до інших, дотримуватися моральних норм у взаємодії з друзями та викладачами. Моральний розвиток є невід'ємною частиною психологічного стану та особистісного розвитку студентів, що впливає на їхнє життя в університеті та поза його межами [4].

Ефективне управління часом є ще одним важливим фактором успіху студентів. Студенти, які вміють ефективно розподіляти свій час, швидше за все, зможуть збалансувати свої академічні зобов'язання з особистими інтересами та обов'язками. Вони також більш імовірно зможуть поставити та досягти своїх цілей, що веде до більшого почуття самореалізації. Щоб розвинути ефективні навички управління часом, студенти можуть використовувати низку стратегій, включаючи створення розкладу, встановлення пріоритетів і розбивання більших завдань на менші, більш керовані. Розвиваючи ці навички, студенти можуть не лише покращити свою академічну успішність, але й підвищити загальне відчуття благополуччя та задоволення від життя [2].

Таким чином, студентський вік є ключовим періодом у житті молодої людини, коли відбувається інтенсивний розвиток як особистості, так і

професійно. Розуміння та вивчення психологічних особливостей студентського віку, увага до морального розвитку можуть сприяти створенню умов для створення успішної адаптації, ефективних стратегій підтримки ментального здоров'я та особистісного зростання студентів.

Список використаних джерел

1. Колодяжна, А. В. Взаємозв'язок компонентів самоставлення з емоційними властивостями особистості залежно від її творчих проявів. Актуальні проблеми соціології, психології, педагогіки. 2011, Київ: КНУ імені Т.Г. Шевченка, (13), 148-154.
2. Подоляк Л.Г., Юрченко В.І. Психологія вищої школи: навчальний посібник. Київ. ТОВ «Філ-студія», 2006.
3. Пухно С.В. Самооцінка студентів закладів вищої освіти як чинник успішності навчання. Слобожанський науковий вісник. Серія Психологія, випуск 2, 2023. С. 35-39
4. Яворовська, Л. М., Камишнікова, Р. Ф., Поліванова, О. Є., Яновська, С. Г., & Куделко, С. М. (2013). Психологічні особливості студентського віку. 2013, Харків: ХНУ імені ВН Каразіна, 7.

УДК 159.9

ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ВИКОРИСТАННЯ МОВИ НЕВЕРБАЛЬНОГО СПІЛКУВАННЯ В РІЗНИХ СФЕРАХ

А. В. Колодяжна, кандидат психологічних наук, доцент

І. І. Кузнєцов, студент

Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: особистість, спілкування, невербальна комунікація, ефективна комунікація.

Невербальна комунікація стосується обміну інформацією за допомогою засобів, відмінних від слів, таких як жести, міміка, тон голосу та мова тіла. Вона відіграє важливу роль у спілкуванні, оскільки може передавати емоції, ставлення та наміри, які можуть бути не виражені вербально. Невербальне спілкування має важливе значення для встановлення та підтримки соціальних стосунків, а також для передачі культурних норм і цінностей. Його важливість пояснюється тим фактом, що невербальні сигнали часто можуть бути більш потужними, ніж вербальні, і можуть значно вплинути на інтерпретацію повідомлення.